

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorꝝ Specvlꝝ**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quantum mali in Ecclesiam proferat detractio. cap.xvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

Quantum mali in Ecclesiam proferat detractio.

CAP. XVII.

QUANTUM ex præmissis euidenter satis constet, detractioem grauitè lædere honestatem, tamen quia censore D. Ioanne Chrysostomo, nihil est quod Ecclesiam Dei ita destruat, & dissoluat, quid ipse de illa pronuntiauerit, non grauabimur in medium proferre: Quid, inquit, illis discipulis D. Pauli fuerit beatus, quid autem nobis miserius? quandoquidem illi sanguinem, & animam pro præceptoribus promittent. Nos autem neque breue verbum pro communibus patribus emittere audeamus, cum audiamus eis maledici, & conuicti eos prosciendi, & blasphemari, & à suis, & ab alienis. Nam maledicentes neque compeſcimus, neque reprehendimus, neque prohibemus. Vtinam ne ipsi primi accusatorum simus. Sanè non tanta ab infidelibus conuictia, & probra, quanta in principes ab his, qui nobis iuncti religione videtur fidelibus iaci videbit aliquis. Ultra hic quarimus, vnde hæc ignauia, & vnde hic pietatis contemptus euenit, quod sic hostiliter erga patres nostros sumus affecti? Nihil est, quod Ecclesiam Dei ita destruat, & dissoluere potest, vt quando discipuli magistris, & patribus filij, & principibus subditi non magno studio coherent. Diuina voce, si quis fratrum cuiusdam maledicit, à sacrarum scripturarum lectione excluditur. Vt quid enim accipis, ait ^b testamentum meum per os tuum? Et causa posita dicit: Sedens contra fratrem tuum obloqueris. Patrem accusans dignum te putas, qui diuina vestibula accedas? Quomodo hoc congruet? Nam si maledicentes patri, vel matri morte moriuntur iuxta legem: quali iudicio dignus eris, qui maledicere, seu detrahere audes ei, qui parentibus illis magis necessarius est, & melior? An non timeas, ne aperiat se terra, & totum te absorbeat: vel fulmen supernè in te adigatur, & maledicam illam linguam comburat? Non audisti, quid passa sit Moysi soror principi maledicens, ac detrahens? quomodo facta sit immunda, inciderit in lepram, summam sustinuerit ignominiam, fratre Deum orante veniam non obtinuerit? tametsi illa ipsa esset, quæ sanctum illum olim exposuerat, & pro eius educatione multa excogitauerat, vt eius ma-

a in Hom. in Pres et Aquil.

Ad compeſcendum maledicos, sumus iudici.

Cur Ecclesia Dei tanquam dissoluitur, et destruitur.

b Psal. 19.

Quam tremenda poena moneat detractores.

c Num. 20.

E v trem

trem in alumnam, & nutricem assumeret, & neque in barbarico sinu enutiretur: & ab initio tanta uteretur, ut foeminarum dux fieret, sicut Moyses virorum, & omnes antecellens, verè soror Moysis existens. Venit enim cum maledixit, atque detraxit, nihil ei profuerit hæc omnia ad aufugandam iram Dei, sed nec Moyses qui tantum populum post recentem illam impietatem precibus obtinuerat, pro sorore supplicans, & veniens, placare Deum potuit, sed ab eo valde increpatus, quò discamus & nos quantum malum sit principibus maledicere, & aliorum iudicare vitam. Etenim in die magno non solum de his, quæ nos peccauimus, sed de his, ob quæ in alios sententiam tulimus, omnino iudicandi sumus. Et quod sæpe natura leue peccatum est, graue, & incondonabile fit, dum peccans alium iudicamus.

*Deus propter
detractionem
placari non potuit.
Propter detractionem graui-
ter à Deo iudi-
candi sumus.*

Fortè non fatisceret, quod diximus. Igitur clarum est, quod peccatum non peccatum condemnauit, is in die illo valde amaro non peccatum luet, quàm peccati natura exposcit, sed magis quam duplicem, & triplicem: non propter id, quod peccauit, sed quòd aliud iudicauit, & ideo in eum sententiam feret Deus, & quòd hoc verum sit, ex his, quæ facta sunt, & contigerunt, demonstrabo. Nam Phariseus quamuis ipse nihil peccauerat, sed & iuste vixerat, multa de se prædicare poterat, quia tamen publicanus ut raptorem, auarum, & iniquissimum condemnatus, iustificatus non est, & ad maiorem quàm ille poenatus. Quòd si is, qui nihil peccauit, & peccantem alium (qui manifestatus erat omnibus) verbo breui condemnauit, tantum iacturæ fecit, & in tantum est punitus, multum quotidie peccant, aliorumque vitam condemnent, etiam ignotorum, cogita quantam sustinebunt peccatum quomodo omni venia excident? In quo enim iudicatis, inquit, & vos iudicabimini. Propter hæc vobis supplico, & precor, & exhortor, ut ab hac mala condempnatione desistatis. Nihil enim nocebimus sacerdotibus, & quibus maledicimus, siue mentita, siue vera ea sint, quæ ipsis dicimus. Quoniã & Phariseus Publicano nihil profuit, sed ei profuit, licet vera de eo diceret. Ceterum magis ipsis mala extrema ipsi accersimus, sicut & Phariseus

a Luc. 18.

in seipsum gladiū intrusit, & accepta plaga abiit. Vt igitur ne & nos idē patiamur, imperemus indomitę linguę. Nā si qui publicano maledixit pœnā non effugit, nos qui patribus maledicere solemus, qua nos apologia tuebimur? Si Maria, quę fratrem blasphemauit semel, tantā dedit pœnā, cuius nobis salutis spes cū nos quotidie principes infinitis cōiuitis, vt aiūt, abluimus? An mihi hoc quis dicet: ille Moyses erat: Potero & ego dicere, illa Maria erat.

Principibus nō est detrahendus.

Superiorū vita, et si criminosa rei sint, iudicari non debet à subditis.
a Math. 23.

Ceterum, vt & alia ratione hoc manifestè cognoscas, quod nec si criminum rei sint, illorum tibi vitā iudicare fas sit, audi quid dicat de Principibus Iudęorū Christus: Super cathedrā Moysi sederūt Scribę, & Pharisęi; omnia igitur, quęcumque dixerint vobis vt faciatis, facite: iuxta opera autem eorum ne faciatis. Iam quid illis erat peius, quorum zelus futuros discipulos corruptit? Attamen neque sic eos deposuit à dignitate, neque subditis contēptibiles fecit. Quod si semel potestātē hanc arripuerint subditi, statim hi, qui alios ordināt, à statu & gradu deturbati videbātur. Eapropter Paulus cūm Principē Iudęorum norasset, ac dixisset: Percutiet te Deus paries dealbate, & tu iudicans me sedes? Postquam autē alios audiuit sibi resistentes, & dicētes: Pontificem Dei conuictis incessis? monstrare volens, quātum oportet sacerdotibus Dei exhibere honorem, & reuerentiā: Nesciebā, inquit, quod Pontifex esset. Propterea & Dauid c, cūm Saulem apprehendisset prauaricatorē, & spirātem homicidiū, & multis pœnis dignū, non solum eius vitę pepercit, sed neque vt verbum asperū in eum iaceretur, sustinuit, causamque ponens, dicit: Christus Domini est. Neq; hinc solum, sed & aliūde licet videre copiosē, quomodo subditū procul à sacerdotum correptione abesse oportet. Enimvero si quorū indignē aliqua à sacerdotibus fiunt, singuli ad corrigendum profiliāt, ad hoc vt sacerdotij dignitas honestetur, nunquā deerit corrigēdi occasio, & cōfusis inter se omnibus, inter Principē, & subditum nō discernemus. Quod si & malos haberetis patres, & molestos magistrōs, neq; sic eis maledicere vobis securū, & absq; graui periculo foret. De corporalibus enim parentibus dicit d: Si sensu deficiant, veniā da. Quid enim illis dabis? Quale ipsi tibi, Multo magis in spiritualibus hęc lex obseruāda.

b Act. 23.

c 1. Reg. 24.

d Eccles. 3. 7. si pater tuus. C. de cura. furio. aufer. Vt cūm de appel. cognos. 9. caus. 16.

Præterea

Præterea vniuscuiusque officium est, vt suam ipsam vitam diligenter consideret, ne videlicet audiamus in illo: Hypocrita, quid vides festucam in oculo fratris tui in tuo autem oculo trabem non consideras? Etenim in hypocritarum opus est, publicè quidem & omnibus vultibus osculari manus sacerdotum, genua tangere, supplicare vt pro se orent, & baptizandos ad illorum ianuam ducere: domi autem, & in conuentibus, tantorum bonorum auctores, & ministros multis ablucere probris, opprobriatores eorū ferre. Quod si verè malus est patet quomodo fidelem putas tam terribilium sacramentum ministrum? Si autē fidelis tibi minister esse videtur, quare fers alios ei maledicētes, & non concludis eorum neque stomacharis, neque agrè fers, vt & mercedem accipias à Deo, & laudem ab illis? Nam licet valde illi omnes tamen te laudabunt, & amplexabuntur ob gratiam in parentes curam: sicut, si hoc non facitis, omnes vos condemnabūt, etiam illi ipsi, qui maledicunt. Ad omnia accedit illud multò grauius, quod grauem maledicimus poenam. Quia nihil, nihil planè sic offendit ecclesiam, atque morbus ille. Et sicut corpus neruorum debita habitudine carens multas gignit ægritudines, & tam facit non diurnā: ita Ecclesia non circūdata fortis & vehementer vrgente catena, plurima parturit bella. Neque tur hæc contingant, néve Deum exacerbemus, nostram augeamus mala, & poenam certam indeclinabilem comparemus, vitam hanc multis implentes doloribus nostram ad bene loquēdum linguam assuefaciamus, nostram ipsorum vitam singulis diebus diligenter scrutamur, aliorum autem vitam ei, qui etiā incognita noua iudicandam relinquamus, ipsi nostra peccata interim iudicantes. Ita nobis gehennalem ignem licebit effugere. Nam sicut qui in alienis curiosius explorandis occupati sunt, suorum peccatorum nullam habent rationem; ita qui ab aliena vita discutienda abhorrent, magnam suorum delictorum habent curam. Et quia sua considerant mala, illaque quotidie iudicant, à seipsis exposcentes poenam mitem habituri sunt iudicem. Id quod Paulus declarauit dicebat. Nam si nos ipsos iudicamus, non vtique iudicari

Detraclorum quorundam quanta sit hypocritis.

Detractiones de sacerdotibus siue mali, siue boni illi sunt, non sunt audienda.

Nihil se offendit ecclesiam atque detraclio.

Ad bene loquendum linguam nostram assuefaciamus.

Sua delicta quisque diiudicare debet.

1. Corinth. 11.

bimur. Vt autem hanc sententiam effugiamus, relictis omnibus aliis magno studio vita, & conscientia nostra exquirenda, puniendae cogitationes ad peccandum irritantes. Subinde de factis nostris reddenda ratio. Sic poterimus facile à peccatorum exonerari sarcina, multa venia frui, praesentemque simul vitam cum voluptate transmittere, & assequi bona futura.

Contra detractores quomodo nos gerere debeamus.

CAP. XVIII.

PORRÒ quia Salomon filium suum instruens dicebat: Remoue à te os prauum, & detrahentia labia procul sint à te, quoniam abominatio hominum detractoris: Non pigebit & alia, quae idem Chrysostomus de detractore scripsit huc adferre. Qui ad populum sermonem faciens: Ieiunet, inquit, & auris: aurium autem ieiunium est detractio, & calumnias non suscipere. Auditum enim vanum non suscipies, inquit. Ieiunet quoque os à verbis turpibus, & conuitiis. Quae enim utilitas, cum aibus, quidè & piscibus abstineamus, fratres verò mordeamus, & comedamus? Detrahēs fraternas carnes comedit, proximi carnem momordit. Propterea & Paulus terruit, dicens: Si autem vos inuicem mordetis, & comeditis, videte ne ab inuicem consumamini. Non infixisti dentes carni, sed animae maledictum, improbam suspicionem infixisti, vulnerasti, innumeris affecisti malis, & teipsum & illum, & alios plures. Etenim audientē peiorem fecisti, proximo calumnias: siue enim peccator sit, segnior sit, peccati communicatorem nactus, siue iustus est, in arrogantiam tollitur, & inflatur ex aliorum peccato, magna de ipso sentire persuasus. Insuper communem Ecclesiae statum lesisti: non enim omnes audientes peccatorem solum accusant, sed opprobria Christianorum in infideles dicentes, quod ille leno est, & dissolutus, sed pro eo qui peccauit, Christianos omnes calumniis insectantur. Adhuc Dei gloriam blasphemari fecisti: sicut enim nobis laudabiliter viuentibus Dei nomen glorificatur, sic peccantibus blasphematur, & cōtumelia afficitur. Quartò, male audientem confundisti, & sic imprudentiorem reddidisti, inimicum,

a *Proverb. 4.*

b *Proverb. 24.*

c *Hom. 3. Aurium, & oris ieiunium quid sit.*

Detrahēs fraternas carnes comedit. d Galat. 5.

Detrahēs communē Ecclesiae statum ledit.